

Disciplinarno pravo.

Odvetnik, ki prepušča svojemu pomožnemu osebju, ki nima pravne izobrazbe, da napravi pravne listine, se pregreši zoper dolžnosti svojega stanu, označene v §-u 9 odv. reda.

Disciplinarni senat najvišjega sodišča je ugodil prizivu višjega državnega pravdnštva proti oprostilni razsodbi disciplinarnega sveta odvetniške zbornice in razsodil:

Odvetnik dr. J. je kriv kršenja stanovskih dolžnosti po smislu §-a 9 odv. reda od 6. julija 1868, drž. zak. št. 96, storjenega s tem, da ni sam pregledal troje v svoji pisarni napravljenih izročilnih pogodb, katere spadajo v prisilno notarsko poslovanje, in da bi bile stranke vsled neizpolnjenih posebnih zakonovih predpisov za veljavnost takih pogodb prišle lahko v škodo.

R a z l o g i.

Disciplinarni svet odvetniške zbornice priznava, da so zgoraj omenjene pogodbe po svoji vsebini podvržene prisilnemu notarskemu poslovanju, da v navzočni obliki lahko škodujejo pravice strank in dajo povod pravdanju, in da bi obtoženec na podlagi teh listin ne bil dal zemljiško-knjižno zavarovati zapisanih pravic in obveznostij, če bi bil listine pregledal, oziroma da bi jih strankam ne bil dal podpisati, ker bi se mu takoj čudno zdelo, da se poverjenje pravnih, med strankami dogovorjenih razmer ni zvršilo po zakonu. — Vendar pa disciplinarni svet misli, da le-tu ni uporabljati §-a 2 disciplinarnega statuta, ker gre za troje pogodb, ki so bile napravljenе vsaka zase v dobi treh let (1894—1897) in je posamezno prepuščanje takih listin pisarniškem osebju z ozirom na razmere, ki so po deželi, in z ozirom na nujnost drugih stanovskih opravkov, pač samo nemarnost, katero more eventuelno kaznovati zbornični odbor, nikakor pa ni to kršenje stanovskih dolžnosti. Ta nazor pa je nasproten zakonu.

Z zahtevami §-a 1, *c*, *d* in *e* odv. reda za odvetništvo se gotovo ne strinja, če kak odvetnik prepušča svojim pomožnim delavcem, ki nimajo nič pravne izobrazbe ali le nedostatno, da sestavljajo pravne listine. Že kdor trpi tako zlorabo, krši služ-

bene dolžnosti, normirane v §-u 9 odv. reda. Dovolj žalostno bi bilo za pravni promet, ako bi se smel poklicani pravoza-stopnik pri stranki, zlasti pri taki, ki je prava popolnoma nevešča, ki se obrne s svojo stvarjo do njega, zaupajoč, da bo storil vse, kar jo obvaruje škode, opravičevati s tem, da je moral zaupano, nezakonito izvršeno opravilo prepustiti svojemu prava neveščemu pisarju, in bilo bi preko zakonitega reda, ako bi se postavljalo na mesto po zakonu opravičenih in obvezanih pravnih zastopnikov agente, ki nimajo nikake odgovornosti. Tako postopanje bi ščitilo in pospeševalo zakotno, po zakonu kaznjivo pisaštvo.

Odvetnik torej krši svoje službene dolžnosti, ako prepušča, ne da bi sam kaj interveniral, svojemu pisarniškemu osebju, da oskrbuje pravna opravila, katera je naročila pri njem stranka, zaupajoč zakonovemu jamstvu, da se stvar zakonito in vestno izvrši. Navzoča krivda dra. J-a je tem jasnejša, ker tudi ni pred signiranjem navzočnih listin skrbno pregledal dotičnih zemljiško-knjižnih prošenj in odvrnil morebiti pretečo nevarnost in oškodovanje pravic strank. Gotovo bi se mu vzbudili utemeljeni pomisleki proti pravni veljavnosti teh troje pogodb in bi napotil stranke k kakemu notarju. Teh obdolženčevih prekrškov dolžnosti ne more opravičevati niti to, da so baje neugodne občevalne razmere na deželi, niti to, da so le pojedine očitane zamude. Strankam bi gotovo ne bilo ni za čas, ni za trud, če bi jim bil povedal obdolženec, kakor je bila njegova dolžnost, da je potreba notarskega zapisa k pravni veljavnosti dotičnih pogodb. Da postane kršitev dolžnosti kaznjiva, ni treba sistematičnega zanemarjanja zakonovih predpisov. Že eno samo nepravilno dejanje zoper poklic dela odgovornim; ponavljanje zviša le kaznivost. Prizivu višjega državnega pravdnštva je bilo torej ugoditi.

(Odločba disciplinarnega sveta c. kr. najvišjega sodišča z dne 21. junija 1900 št. 4692.)

